

sidste. De første Dage, Kampen for at sætte mig i Respekt, og de sidste Dage en Smule Vemød ved at skulle skilles fra brave Kammerater. Jeg er kommen til det Resultat, at en ung Pige kan meget godt staa paa et Værksted hvor som helst, naar hun blot vil passe paa sig selv. Det Værksted i Berlin havde jeg taget fra Vejviseren, saa jeg havde slet ingen Garanti for, at de var bedre Svende end Svende i Almindelighed der var.

Hvor godt jeg har det her, rejser jeg dog over London hjem til Nytaar. Jeg længes efter mit eget lille Værksted. Jeg har ogsaa Hovedet fuldt af Ideer paa Snedkeriets Omraade, hvis de ellers kan lade sig realisere. Jeg gaar meget paa Musæerne, og Fru Y. har været med mig adskillige Gange. Paa Søndag skal jeg spise Frokost hos hende og bag efter i Louvre, hvor jeg har været før. Jeg glæder mig til Søndag, som var jeg et Barn. Ja Klokken er allerede henved 12, saa det er sent.

## Den nationale Kvindeforening i Amerika.

Den amerikanske Kvindeforening har ivrigere end nogen Sinde før optaget Nutidens Sædelighedsspørgsmaal og er desuden slaaet ind paa et nyt Arbejdsfelt.

Det sidst holdte Møde var besøgt af Repræsentanter for Flertallet af de 17 Afdelinger, som udgør Foreningen, hvis samlede Medlemsantal nu beløber sig til omtrent 700,000. Man vil faa et kort Begreb om det udførte Arbejde, naar man hører, at der bl. a. blev besluttet:

At udsætte Præmie for Tegning til en Dragt.

»For at hjælpe Kvinderne til at komme bort fra deres ufornuftige Dragt, skulde den nationale Kvindeforening udsætte en Præmie for en Tegning til en Dragt, passende og bekvem baade til Studeringer og Legemsøvelser og brugelig ogsaa for Kvinder, der er ansatte i Forretninger.

Fordringerne til en saadan Dragt skulde efter Udvalgets Mening være følgende:

»Intet, der hindrer Organernes og Lemmernes fri og naturlige Bevægelser; intet i Strid med Kvindens naturlige Form; let at bære og passende til de forskellige Stoffer og Temperaturforandringer.«